

«Мартенски музикални дни» — Русе '87

Един ден от годината — събота

Често се случва така, че този ден — открива нето на фестивала, е събота. И макар улиците да не носят оживлението на деликатната суетня, тяхната празнична украса, забързаните, движещи се на групи хора внасят една особена динамика, която се усеща само на русенския фестивал. Защото организаторите са разбрали нещо много важно: майстор да не можеш да доведеш цял един град в концертната зала, негови те жители трябва да живеят с фестивала и с неговия първи ден. Затова улиците са обиспани със знамена, транспаранти и афиши, а от витрините гледат познати и непознати лица на участниците в „Мартенските дни“. Затова и откриването се насича с много и различни преживявания, та когато на следващата сутрин излезе в „Дунавска правда“, цялата негова първа страница е страница на фестивала.

В събота, 14 март, една къща край Дунава, скрила между стените си екзотични предания и легенди, прилече още в ранния следобед русенци и гостите за откриването на „Мартенските дни“, сред които бе и кандидат-членът на Политбюро на ЦК на БКП, заместник-председател на Министерския съвет и председател на Съвета за духовно развитие Георги Йорданов. Оттук, от тази възрожденска къща, обявена за етнографски музей „Градски бит в Русе от края на XIX и началото на XX век“, всъщност започна една своеобразна манифестация на духа и големите културни традиции на Русе. Малко по-късно се намесиха и художниците, чито „Пролетни изложби“ отдавна съпътствуват „Мартенските музикални дни“. Сега голямата галерия се отвори за платната и графиките на двама значителни български художници: Светлин Русев и Христо Нейков, представени от чистото българско слово на Йордан Радичков.

... След откриването на фотозложбата „Съветската музикална култура и международният музикален фестивал „Мартенски музикални дни“ прозвуча Дванадесета симфония на Шостакович

— „1917“, посветена на Ленин, което оповести и идейно-тематичния заряд на „Мартенските дни“ — „70 години Велика октомврийска социалистическа революция“. Концертът откриване бе традиционно поверен на Русенската филхармония и Алипи Найденов.

Към тази красива сплав от архитектура, изобразително изкуство, литература и музика следващият ден прибави и театъра. С новата постановка на Русенската народна опера започна и регистрираното на ярките художествени постижения на тазгодишните „Мартенски дни“. Гершуин — два едноактни балета по музиката на Концерт във фа за пиано и оркестър и „Рапсодия в синьо“ и премиерното за България сценично представяне на едноактната опера „Тъжен понеделник“. Спектакъл, който действително си струва да бъде подложен на дълго и обстойно рецензиране. „Действието се развива в един бар на 135-а улица в Ню Йорк“, пише в програмата на „Тъжен понеделник“. Но всъщност целият спектакъл успя да ни пренесе в Америка през 1925, годината на първото изпълнение на Концерт във фа, времето на Гершуин. Голяма е заслугата на всеки от „главните герои“ на русенската постановка: Александър Владигеров и Тео Мусев — тук в стихията си и не достижими, хореографа от Швейцария Ален Бернарда (с изискана и богата фантазия в танца), дискретната „в синьо“ сценография на Димитър Киров и стилните костюми на Иван Савов; режисурата на Милен Паунова и особено очарователната, темпераментна Ирен Оливър (САЩ) в ролята на Вай в „Тъжен понеделник“.

Още един герой присъствуваше тази вечер — великолепната русенска публика, която диша заедно с артистите, живее с тяхното силно изкуство, а така прибавя един много същностен цвят от особения аромат на „Мартенските музикални дни“.

ЮЛИЯ ХРИСТОВА